

Universitätsbibliothek Wuppertal

Auli Gellii Noctes Atticae

Gellius, Aulus

Lugd. Batavorum, MDCLXXXVIII

Interpretatio Graecarum dictionum, quæ à Gellio Græce citatæ, nec ab eo
Latinæ factæ sunt

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1123)

INTERPRETATIO GRÆCARUM

Dictionum, quæ à Gellio Græce citatæ, nec ab
eo Latinæ factæ sunt.

QUAE IN PRAEFATIONE.

- Π**έπλον, Peplum.
Κέρας Αμαθείας, Cornucopia.
Κηρία, Favos.
Λειμώνας, Prata.
Α'νθηρών, Floridorum.
Ευρημάτων, Inventorum.
Λύχνες, Lucernas, vel Faces.
Πανδέκτας, Pandectas.
Ελικώνα, Heliconem.
Προβλήματα, Problemata.
Είχλειδια, Παρξιφίδια, Pugiones, gladiolos.
Νεγοτιάλια, Negotialia.
Πάρεργα, Parerga.
Διδασκαλικά, Didascalica, vel Doctrinas.
Παντοδαπής ιστορίας, Omnimodæ historiar.
Πάνκαρπον, Pancarpum vel frugifera.
Τόπων, Locorum.
Πολυμαθική νόον, &c. Varia eruditio mentem non
docet.

Ὀφημεῖν χεῖρ, &c. Lingua favere decet nostrisque choris
decedere, quisquis harum imperitus est litterarum, aut
mente impura, aut nobilium orgia Musarum, neque di-
dicit unquam neque celebravit.

Quæ in Libro Primo.

CAP. 2. κλειδόντας, ἡσυχάζοντας & σωρείτας. Do-
minantes, Quiescentes & Acervos, Sunt sophismatum
dia-

GRÆC. DICTIONUM INTERPRETATIO:

dialecticorum vocabula. Sic autem restituit hunc locum Janus Rutgersius, eo verius, quod horum ipsorum cum derise meminit hoc libro capiteque eodem & præcedenti Arrianus.

ἀκάλυτθ, ἀνεκείωςθ, &c. Solutus, inviolatus, minimè implicitus, liber, dives, felix.

εἰπέ μοι πῶς, &c.

De bonis cedo & malis, audisne?

Ad Ciconas Troja referens me ventus adegit.

τῶν ὄντων τὰ μὲν, &c. Rerum quædam bona, quædam mala, quædam indifferentia sunt. Bona sanè, virtutes: quæ vitii participant, mala. Indifferentia verò illa, quæ horum intermedia sunt, opes, sanitas, vita, mors, voluptas, labor: unde nosti? inquit. Sic Hellenicus in Ægyptiacis tradit. Quid enim refert, ita dicam, An Diogenes in moralibus, Chrysippusve aut Cleanthes? Hoc itaque exquisivisti decretumque fecisti tuum. Expone quonam modo tempestatem in navi feras; numquid ejus distinctionis memineris, ubi instrepat ac stridet velum: & exclamantem te si quis male feriatuſ ita alloquatur, repete age tu ea, quæ modo ajebas, num sit vitium naufragium facere? num particeps vitii sit? an non isti sustem impingas? heus homo, quid mecum tibi? nos perimus, & ipse accedens ludis.

Si reus ad Cæsarem ceteris, memento divisionis hujus. Si quis ingresso tibi ac pallenti dixerit: quid tremis homo? quæ tua res agitur? numquid intus Cæsar virtutem & vitium ingredientibus largitur? Quid & tu meis malis insultas? Tamen, philosophe, dic mihi, quid tremis? nonne mortis aut carceris periculum est aut doloris corporis, aut exilii, aut ignominia? Quid verò aliud? numquid in istis vitium est, aut aliqua vitii pars? Quid his de rebus ipse disservisti? Quid mihi rei tecum est homo? Mala mihi mea sufficiunt. Rectè dicis. Sufficiunt enim tibi tua mala, degener animus, ti-

GRAEC. DICTIONUM

miditas, arrogantia, quam in schola præ tē fers. Quid alieno splendore gloriaberis? Cur te Stoicum profitebaris? Id vobis usurpate nomen, quod actiones vestrae demonstrant. Ita inuenietis, cujus sectæ sitis. Inuenietis autem plerosque vestrum Epicureos esse, paucos Peripateticos, eosque effeminatos.

CAP. 3. εἰ δὲ βοηθεῖν, &c. Numquid oporteat contra iustitiam amico subvenire? & qua fini, & in cuiusmodi.

δὲ με συμπεράτην, &c. Opus est me amicis opitulari, sed usque ad deos.

οὐκ οἶδ' εἶπε, &c. Haud satis novi si quid in hoc genere sit nobilius: & an quaecumque pars ad quantamcumque alterius partem comparata, eligenda magis sit, Verbi gratia, hoc modo, ut & nobilius ære aurum sit, & auri pars quælibet, portionis cujuslibet æris compactione sit pluris. verum nonnihil discriminis cum numerus tum verò magnitudo efficiet.

ἡ καλεσμένη, &c. Quæ gratia apud homines vocatur, hoc quidem est juris diligentioris loco & tempore imminutio.

περὶ ψυχῆς, De anima.

ξείλων ὁ παλαιός, &c. Chilo senior, quum quempiam dicentem audisset, nullum se inimicum habere, an nullum etiam amicum haberet, interrogavit: amicitias inimicitiasque invicem consequi conjungi que necesse esse arbitratus.

CAP. 5. κόμψη χλαμῖς, &c. Elegans vestis, & molles tuniculae.

ἀμυσθ, &c. Inelegans, inuenustus, illiberalis.

CAP. 7. ποιήσων, ἔσεσθ, λέξων, facturum, futurum, dicturum.

δίφωνία. Voculatio,

ἑπιμελεία ἢ λέξεων. Vocabulorum delectui diligenti.

CAP. 8,

INTERPRETATIO.

CAP. 8. ε̄ παντός, &c. Non viri cuiusque est Corinthum petere.

μυριάς, &c. Decem drachmarum millia, vel talentum.

ὄσον ἄνθεμα, &c. Non emo millibus x drachmarum poenitentiam.

CAP. 9. ἐφυσιογνωμόνῃ. Per naturæ indicia pensiculabat.

ἀκροατοὶ. Auditores.

ἐχεμυθία. Taciturnitas.

μαθηματικοὶ. Disciplinis vacantes.

μαθήματα. Disciplinas.

φυσικαί. Naturales.

ἀθεώρητοι, ἀμυσοί, ἀγεωμέτεροί. A contemplatione, à musis, à geometria penitus alieni.

κτινόςιον. Contubernium.

Cæterum hæc vox non est auctoris, qui scripserat: quod re atque verbo Romano appellabatur, hereto non cito: ut ex regio codice docuit Salmasius. Et sic iusseram edii, sed non impetravi ab operis.

CAP. II. καὶ μὴ πάντες, &c. Post hæc congressum est: Argivi quidem sociique acriter ac cum impetu procedentes; Lacedæmonii contra multis tibiis præcinentibus ad numerum, non religione aliqua, verum ut æquabili numeroque sensim ingressu convenientes, pugnam capefferent, nec suos ordines distrahi sinerent: quod semper ampliffimas copias agere, ubi congregiendum est, decet.

οἱ δὲ ἄρ' ἴσαν, &c. Ast ibant taciti spirantes robur Achivi.

Inque vicem auxilium cupida sibi mente ferebant.

Ὡς πὶ ἐπιδόαν, &c. Quamobrem ubi commissuri prælium sint, ad tibiæ modulos congregiantur? ut timidos minus decorè agentes dignoscant.

CAP. 13. καὶ ἴκοντο. Officia.

GRAEC. DICTIONUM

CAP. 15. ἀλλ' ὅτε δὴ, &c.

Ast ubi jam magnam fudit de pectore vocem.

Dentis claustra tui vox qualis, nata, reliquit.

ἀμελεροεπὴ ἀκεστόμυθον. Loquentem sine iudicio & modo.

ἄγρομα. Incompta.

ἀμελεροεπὴς ἐηολώα. Supra modum multiloquus conturbabat.

λαλεῖν ἄρις ὅ, ἀδωαλιώτατ' ὅ λέγειν. Blaterare optimus, dicere ineptissimus.

γλώσσης τοι θησαυρός, &c. Optimus est homini lingua thesaurus, & ingens

Gratia, quæ parcis mensurat singula verbis,

ἢ λέγειν, &c. Non idoneus ad dicendum, sed ad tacendum impos.

ἀχαλίνων σωμαίων, &c. Effractoris & ex legis demeritæ extremum infelicitas occupat.

ἄνθρωπον ἀρειωπὸν, &c. Hominem agresti ferocia, ore temerario, effræto, prodigo, petulanti: loquacem, futilem, & fufum per verborum congeriem ac fastum.

CAP. 20. ἀπλατές. Longitudo sine latitudine.

CAP. 22. βιωφελῆ. Vitæ utilia.

ἀκυρωτέρω. Minus proprio.

CAP. 25. ἐνεχθεῖαν. A manibus temperationem, inducias.

τύπας. Formas.

ἑπογραφαίς. Descriptiones.

ἑρισμοίς. Definitiones.

CAP. 26. περὶ ἀοργησίας. De non irascendo, vel de inirascibilitate.

ἀοργησίαν ἔ, &c. Inirascenciam, & indolentiam.

ἀνάληθον ἔ, &c. Hebetem ac stupentem.

INTERPRETATIO

Quæ in libro secundo.

CAP. 1. πολλάκις. Sæpenumero.

ἐξ ἡλίου, &c. De sole ad solem erectior stipitibus arborum steterat.

CAP. 3. ἰχθυώϊρον. Piscem pauperem.

CAP. 6. πολλάκις, &c. Sæpe & olitor vir valde opportunum dixit.

ἠὺδα μάντις ἀμύμων. Fatus est inculpabilis aruspex.
τῷ δὲ σὸκ ἀκόντε πεπέδιω. Illi haud inviti volarunt.
ἐνθ' σὸκ ἀν, &c. Tunc neque cernere erat torpentem Agamemnona divum;

Nec pavidum, nec nolentem decernere ferro.

ὄρθο ῥ, &c. Terminus magnitudinis voluptatum, omnis doloris detractio.

κτ'. Secundum.

στέρησιν. Privationem.

CAP. 7. ἀδιάφορα. Indifferentia.

μέσα. Media.

ὕγιες, &c. Sanum, legitimum, disjunctum.

CAP. 8. ὁ θάνατο, &c. Mors nihil ad nos, nam dissolutum non sentit: quod autem non sentit, nihil ad nos.

ὁ θάνατο, &c. Mors animæ & corporis dissolutio.

ὁ θάνατο ψυχῆς, &c. Mors animæ corporisque est dissolutio: dissolutum autem non sentit, quod verò non sentit, nihil ad nos.

CAP. 9. ὄρθο ῥ, &c. Definitio magnitudinis voluptatum, omnis doloris sublatio.

παντὸς ῥ ἀλγῦντο. Omnis dolentis.

παντὸς ῥ ἀλγῖνῃ. Omnis rei anxietatis & tristis.

λέξεις τηρεῖ. Voces aucupatur.

CAP. 17. σωμαρίσθ. Coagmentatione.

CAP. 18. δέλητο, &c.

GRAEC. DICTIONUM

Servus Epictetus fueram, qui corpore mancus,
Pauperie pressus, charus eram superis.

CAP. 20. ὄρεα δείξας. Hortos.

μελισσῶνες. Apiaria, mellariaque.

ἀμπελῶνες. Vineas.

λαφῶνες. Laureta.

CAP. 22. ἰσημερινῶ. AEquinoctialis.

ἰσημερινῶ. AEquidialis.

θερινὰ τροπαί, ἢ χειμερινὰ, AEstiva solstitia, &
hiberna.

ἐτυμολογησί. Rationem originis verbi interpretan-
do indagantes.

ἀπὸ τοῦ ἑωρέων. Ab oriente sole fluens.

αἰθρηχρότιον. Serenitatem facientem.

ἀπὸ τοῦ βοῆς. A boatu.

ὡς δὲ ἄρῳ, &c. Quumque Euro incubuit Zephy-
rusque, Notusque furentes,

Sudificusque simul Boreas mala plurima volvens.

κακὰ ἐφ', &c. Mala ad se attrahens, ut Caecias nu-
bes.

ἀκρόασις ἀπδεικτική. Auscultatio sese ostentans.

CAP. 23. ἐπ' ἀμφοτέρων, &c. In aurem utramque,
quandoquidem dotata est, cubet.

Re confecta magna, & negotio inclyto,

Domo illam exturbet, cui malevoluit maximè:

Ut omnes in Creobulæ faciem oculos converterent.

Tum me cunctis notum ut faceret uxor hera,

Meoque demoraretur in vultu, asinus inter simias
ferem.

Quod autem hoc dictum? tacere volo.

Noctem mali auctorem plurimi.

Me miserum, qui Creobulam duxi, & talenta de-
cem,

Nanam mulierculam, cubitalem, cujus superbia

Adè intolerabilis est, Jovem Olympium,

Et

INTERPRETATIO.

Et Minervam testor, non ancillulam potius officio-
sam, dicto citius

Præstò hanc quispiam abigat quæso, at illam refe-
rat.

ἔχω δ' ὀπίκληρον, &c.

Lamiam hæreditariam duxi, quod non dixeram tibi.

Tum verò domus, atque agrorum heram,

Univerforumque illius loco, hei quàm miserum &
grave!

Difficillimum imò. At omnibus molesta est, non
soli mihi,

Filio multò magis, filiæque provinciam

Inexpugnabilem dicis, certò scio.

ὦ τρεῖς κερδοδαίμων, &c.

Quàm extremè infelix quisquis in egestate uxorem
ducit;

Et quærit liberos! hei quantum est insciens sui!

Quique neque necessarium studium rerum gerit,

Nisi quantum aliquid jugiter in vita deterat:

Neque (licet res cogat) tectum præbere quit sibi

Sed inops domo in ærumna vitam trahit,

Hyemem tolerans malè, miserix omnis socius

Bonorumque univerforum infors ac carens.

Unum equidem quum opprobrans, cunctos monitos
volo.

CAP. 25. ἀναλογίαν. Proportionem.

ἀνωμαλίαν. Inæqualitatem.

ἀνωμαλία. Inæqualitas.

CAP. 26. ξανθὸς ἦ, &c. Flavius autem, & ruber
& fulvus, & puniceus.

καὶ νικῶν, Et virtute tua facta est victoria nutans.

CAP. 27. εὐρών ἦ, &c. Videbam etiam ipsum Phi-
lippum, quocum certamus pro imperio principatuque,
oculo effossum, humero fractum, manu crureque blæ-
sum, omne denique corporis membrum, quod fortuna

GRÆC. DICTIONUM

aufferre voluiffet, id ultrò offerentem, ut de cætero vitam cum honore & gloria ageret.

πάν ὅπαν, &c. Omne denique corporis membrum quod fortuna auferre voluiffet, id ultrò offerentem.

CAP. 28. ἐνοσίχθιον ἢ σείχθηα. Concufforem terræ & motorem terræ.

CAP. 30. ἐνθα νότος, &c. Aufter ubi infanas urget sub faxa procellas,

καὶ βορέης, &c. Sudificusque altos aquilo rotat impete fluctus.

λάαν ὠθεῖ. Lapidem propellit.

λαίαν ἀνω ὠθεῖ. Lapidem fursum propellit.

Quæ in Libro tertio.

CAP. 10. πλειάδας. Pleiadas.

πόλος. Polos.

περικώτη. Pertufa.

τηνδρά, &c. Per quatuor confonantiam.

κρεπκούς ἢ κελσίμας. Decretorios.

CAP. 11. ἐπὶ πόλεις, &c. Septem urbes certant de firpe insignis Homeri, Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Jos, Argos, Athenæ.

CAP. 13. πῦν πῆλ, &c. De Oropo causam dicentem.

CAP. 16. πῆλ τροφῆς. De alimento.

πῶς ὄ, &c. Quantum fit hominis gestandi in utero tempus.

γυνὴ κὺδ δεκάμηνος. Mulier decimestris parit.

ἔστ ἢ ἢ, &c. Est autem, & non est octimestris paritatus.

ἔστ μὲν φαινόμῆα, &c. Apparent quidem veluti animalia post abortum, sed nequaquam sunt, quippe quæ statim vita excedant. Itaque esse quidem tantisper fingimus, sed revera non sunt.

ῥόνασεια. Ulyffea. ὄνοι λύρας. Afini ad lyram.

INTERPRETATIO.

καὶ Ἀριστέλι. Secundum Aristotelem.

χαίρε νῦν φιλότιμῃ, &c.

Nunc gaude dilecta, ast quum se evolverit annus]

Illustres (neque enim sunt vana eubilia divum)

Natos nixa dabis.

ἑξαπομύς ἐνιαυτῷ. Volvente anno.

γίνεται ᾗ, &c. In hisce vero & plura fiunt, & ex toto, & per partes. Dicimus etiam plura pluribus, & pauciora paucioribus.

CAP. 17. Σίλλου. Sillus.

καὶ σὺ Πλάτων, &c.

Tuque Plato, nam discipulum te dira cupido

Abtulit, exiguum redimis grandi ære libellum,

Scribere per quem orsus prædoctus abinde fuisti.

CAP. 18. ἵπποκύνου. Equicatella.

Quæ in Libro quarto.

CAP. 2. ἐδένου. De edentulo.

CAP. 3. πόλλαξ. Concubina.

CAP. 5. ἡ ᾗ κακῇ, &c. Consultum malè consultori pessima res est.

CAP. 11. καὶ κνέμων, &c.

Admisisse fabas (nihil est insuavius illis)

Os sapidum Samio cum Lucumone veto.

πυθαγόρου ᾗ, &c. Pythagoras in leguminibus, fabam præcipuè approbavit: motum enim maximè excitat, & alvum ciet, quarnobrem ea maximè utitur.

δελοῖ, &c. Ah miseri, à cyamo, miseri, subducite dextras.

εἰς τὰ κύνου, &c. Ad uterum implendum validi causaque uteri ferendi,

ἀριστέλις ᾗ, &c. Aristoteles à vulva, corde, & marina urtica, atque id genus quibusdam aliis abstinere Pythagoricos dixit, cæterorum autem usum habuisse.

CAP.

GRAEC. DICTIONUM

CAP. 13. πεί λοιμῶν, ἢ λοιμικῶν κακῶν. De pestibus, aut pestilentibus malis.

CAP. 15. δυσχερές, χαλεπόν. Difficile & arduum.

Qua in Libro quinto.

CAP. 3. ἢ ἥττω, &c. Causam inferiorem, superiorem efficere.

CAP. 9. ὦ ἀνθρώπε, &c. Heus homo ne occide Cræsum.

CAP. 10. ἀντισρέφοντα. Reciproca.

CAP. 11. ἢτοι καλῶ ἕξις, &c. Aut pulchram duces, aut deformem. Si pulchram, habebis communem: sin turpem, habebis furiam: neutrum autem bonum: non est igitur ducenda uxor.

εἰ μὲν καλῶ ἕξω, &c. Si formosam ducam, non habebo furiam: sin deformem, non habebo communem: ducenda igitur uxor.

ἀντισρέφον. Reciprocum.

προσπίσις. Propositio.

ἢτοι καλῶ ἕξεις, ἢ, &c. Aut pulchram duces, aut turpem.

κοινή. Communis.

ποινή. Furia.

CAP. 12. σερηλικόν μόριον. Privantem particulam.

CAP. 15. ἀσώμαλον. Incorporeum.

τὸ δράμνον, &c. Aut efficiens aut patiens corpus est.

τὸ τριχῆ ἄξασλον. Triplici dimensione distans.

ἐχ' ἀπλῶς, &c. Non simpliciter plaga aëris vox est, nam digitus qui circa quippiam ducitur aërem quoque percutit: non ita tamen vocem facit, sed quanta percussio, & vehemens; & tanta, ut audibilis fiat,

ρεῦμα λόγων. Flumen verborum.

CAP. 18. ἐφημερίς. Diarium.

CAP. 20. βάρβαρον. Barbarum.

σόλαρον. Solæcum.

INTERPRETATIO.

Quæ in Libro sexto.

CAP. 1. περὶ προνοίας. De providentiâ.
εἰ τ' ἀνθρ. &c. An hominum morbi secundum naturam proveniant.

ἢ ἀφροκολέθησιν. Per sequelam.

CAP. 2. εἰμαρμόν. Fatum.

φυσικῶ σπάνειν, &c. Naturalem quendam ordinem omnium rerum, ex æterno aliis ad alia consequentibus, & incommutabili manente ejuscemodi complicatione.

διὸ ἴσται, &c.

Quamobrem à Pythagoreis sic dicitur,
Nosces homines spontaneas haurire calamitates.

Quasi detrimenta singulis à seipsis fiant, & suo impetu delinquant, & in incommoda ruant sua & ex sua electione & intentione.

ὦ πόποι, &c.

Hei mihi, quid damnant mortales numina cœli?

Esse ajunt etenim per nos mala, quum tamen ipsis
Vecordi præter fatum sint mente dolores.

CAP. 5. δις παῖδες οἱ γέροντες. Bis pueri senes.

CAP. 6. πῦν δι' οἰωνοῖσι, &c.

Me tu præpetibus parere volucris ipsum
Mandas, quas equidem temnoque, animoque recuso.

CAP. 8. πολύζωρ. Multiscius.

CAP. 13. πῶ ἐξάφνης φύσιν. Repentinam naturam.

πὶ γδ' ἐξάφνης ποῖσπον, &c. Repentè enim tale videtur quippiam significare, quod in alterum transeat,

καταμαρτύ. Bellaria.

CAP. 14. καθέστω. Comminatio.

κόλασις. Animadversio scilicet & punitio.

παραινεσις. Monitio.

τιμωρίαν. Pœnam.

GRAEC. DICTIONUM

παραδειγμα. Exemplum;

παραδειγμα ἢ, &c. Id est autem conveniens, ut qui ple-
ctitur ab alio rectè puniente, melior fiat, & utilitatem
capiat; aut exemplo cæteris sit, quo videntes alii malè
affectum, præ metu reddantur meliores.

CAP. 16. παραίτησις. Deprecor, excuso.

Quæ in Libro septimo.

CAP. 2. ἀθυρόπερον ῥαφή. Desidiosus junctura.

CAP. 3. ἀναγώγως. Duriter.

εἰ γάρ σε, &c. Nam si te occisurus erat (ut tu ais)
maritus, te quoque occisurum esse oportuit; ut quando
tempus interponeretur.

CAP. 6. αἰσθήσις. Sensus. ὄψιν. Visum.

ἀκοή. Auditum, γεύσιν. Gustum.

αἴφω. Tactum. ὄσφρησιν. Odoratum;

πρὸς μνήμης. De memoria.

πῶς ἢ αἴφω, &c. Tactum verò & gustum omnia
habent præter animantium imperfecta.

CAP. 8. καὶ αὐτὸς, &c. Et quidem nos vidimus apud
Puteolos Delphinum amantem mirè puerum, inclama-
tum à puero acciri. Quinetiam adnatans dorso puerum
admittebat; ita ut pinnæ aculeos, velut vagina conde-
ret, ne deditum sibi corpus laceraret, receptumque equi-
ris modo insidentem per magnum æquor per ducenta
stadia deferret. Roma igitur, omnisque Italia conflue-
bat, ut piscem amoris causa vectorem pueri spectaret.

CAP. 11. ἄσωλον. Prodigum.

ἢ ἀκράσιν. Vel libidinosum.

ἢ ἀχρηστον. Vel inutilem.

ἢ ἀχρηστον. Vel inutilem.

ἢ κακώτερον. Vel improbum.

ἢ μιανόν. Vel scelestum.

CAP. 12. χειρδαλοῖς. Manicatis.

χειρδαλῶς. Manicatas.

INTERPRETATIO.

CAP. 14. χαρμηλούς. Formas.

ἀδρὸν, ἰσχνὸν, μέσον. Sublime, tenue, medium.

CAP. 16. περὶ ἰδωμάτων. De eduliis.

ἐπεὶ τί δ' ἄ, &c. Nam quid mortalibus est necessarium, præter duo illa modò, Cereris munus, & aquæ poculum? quæ adsunt, ac nos queunt alere, quorum satias numquam est: luxus autem sunt cæterarum epularum indagines.

CAP. 20. ἢ δ' ἐτέρη γέρη, &c.

Grandinis aut similis, ruit, æstate altera, vel jam Prægelidis nivibus, glacieive humore coactæ.

λάαν ἄνω, &c. Saxum furtum impellebat ad tumulum,

Quæ in libro octavo.

CAP. 7. περὶ τῆς μνήμης. De memoria ac mente.

Quæ in libro nono.

CAP. 1. ἐμποδῶν ἔχον. Incurrere aliquid.

ἐμποδῶν ποιῶν. Avertere atque depellere.

CAP. 2. εἰς ἄπλους. In panes.

ἄξιον ἔν ἐστιν ἀργυρίου. Dignus igitur est argento.

CAP. 4. ἀνήκον. Qui non audierit.

ἀνθρωποφάγους. Carne humana vescentes.

CAP. 5. σαρκῆς, &c. Corporis constantem habitum.

μανείτω, &c. Infaniam potius, quàm oblecter.

ἡδονῆς, &c. Voluptatis finis meretricis decretum est, tolle Venerem, nullum meretricis erit decretum.

CAP. 8. ἡ δὲ μυθίων, &c. Enim vero qui decem millibus, & quinque millibus vestimentorum egeat, is quo minus pluribus indigeat, fieri non potest. Quum enim plus quàm habeam, egeo, detrahens ex iis quæ habeo, acquiesco.

GRAEC. DICTIONUM

CAP. 9. βαλψή κ, &c.

Me petit pomis caprarium Clearistæ filia;

Capras propellentem, suave quid canit, infusur-
rat.

τίτυρ' ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλαμμένη, &c.

Palce adamate mihi pulchre heus Tityre capras;

Et potum ad fonteis age Tityre, sed coleatum

Hunc Afrum, rufumque cave, ne cornua vibret;

οἷη δ' ἄρτεμις εἶσι καὶ ἄρεσ, &c.

Montibus it qualis studiosa Diana pharetræ,

Aut per Taygeti spatiosa juga, aut Erymanthi;

Et nunc gestit apro, nunc cervo diva volucris.

Stant circum nymphæ agrestes Jove cœlite natæ;

Inque agris ludunt, Latonæ pectora gaudent,

Fronte Dea ante omnis cervice prominet alta,

Et pulchras omnes inter clarissima fulget.

Talibus in famulis virgo intemerata decebat.

γέγηθε δὲ, &c. Latonæ pectora gaudent.

ρεῖα δὲ ἀεργνώτη πέλεσ, &c.

Pulchras omnes inter clarissima fulget.

CAP. 10. παρθενικῶ ζώνῳ, &c.

Virgineum solvit cestum, legemque cubilis;

καὶ ἔργα φιλοδέσια, Et munus amoris.

τὸν μὲν δρ' ἐν τεήτοισι, &c.

Inque toris illi sculptis cepere soporem.

CAP. 15. ἄπορον. Dubium.

Quæ in libro decimo:

CAP. 1. τρίτον, &c. Tertium, & quartum.

CAP. 4. φύσος, &c. Naturane nomina sint an po-
siti.

CAP. 7. τὴν εἶσω θάλασσαν. Internum mare.

CAP. 10. ἀνατομαίς. Dissectiones.

CAP. 11. ἄσπερον. Festina tarde.

CAP.

INTERPRETATIO.

CAP. 12. ἀρχύτης, &c. Archytas Tarentinus philosophus pariter & mechanicus vir, columbam lineam fecit volantem, quæ si umquam subsedisset, præterea non exsurgebat. Hactenus enim.

CAP. 16. τῆ πρόληψιν. Per anticipationem.

CAP. 19. σὺ γ' μή, &c. Verùm ne dicas, sic esse actum sæpenumero, sed hoc fieri sic decere. Non enim si quid aliquando contra leges actum jam est, tuque id sequutus es, propterea jure queas evadere, quinimo eo magis idcirco in te debeat statui. Ut enim si prius in aliquem foret animadversum, tu minime hæc scriberes, ita si ipse in præsentia punieris, nequaquam deinceps alius scribet.

CAP. 22. φιλοσοφία γάρτοι, &c. Nam philosophia quidem, ô Socrates, gratiosa res est & venusta: si quis illam moderatè in adolescentiaque attingat. Sin autem supra modum tempus in ea contriverit, hominum est corruptela. Quamlibet enim quis bono à natura sit ingenio præditus, tamen si diutius per ætatem jam provectam philosophetur, necessario omnium rerum imperitus evadet: quarum omnino clarum, bonum, excellentem virum habere peritiam oportet. nam & legum civilium, & verborum quibus in consuetudine cœtuque hominum tam publicè quam privatim uti decet, voluntatum præterea cupiditatumque humanarum, & ut breviter comprehendam, morum profus sunt ignari. Quocirca quoties ad aliquam rem gerendam vel publicam vel privatam sese conferant, habentur ridiculi, quemadmodum & civiles viri, si in vestras exercitationes disputationesque descendant. Evenit enim illud Euripidis, qua in re clarus quisque est, ad eam properat: & diei partem illi plurimam impartit, ut ipse se superet. Ubi verò inferior sit, inde fugit, illudque vituperat: aliud vero laudat, quadam sui ipsius benevolentia existimans seipsum ita laudare. Verum præstare arbi-

GRAEC. DICTIONUM

tror amborum participem fieri, philosophiæ quidem quatenus disciplinae gratia deceat. nec turpe quidem est adolescenti philosophari, sed quum grandior natu philosophiæ adhuc incumbit, res est, Socrates, valde ridicula. Equidem similiter affectus sum erga illos qui philosophiæ dant operam, atque illos qui balbutiunt ac ludunt. Quoties enim aspicio puellum, cui decorum adhuc est loqui ita balbutientem ludentemque, delector: festivumque & liberale mihi videtur, puerilemque decere ætatem. Quoties vero puellum audio verba expeditius exprimentem, molestum quiddam mihi oboritur, auresque offendit meas: atque servile quippiam præ se ferre videtur. Cæterum quum virum quis vel audit balbutientem, vel videt ludentem, ridiculam id quidem, à viroque alienum, ac dignum plagis apparet. Idem igitur erga philosophantes mihi evenit: In adolescente enim philosophiam dum cerno, valde delector, decensque judico, atque ingenuum esse hominem hunc existimo: eum verò qui non philosophetur, illiberalem, nec umquam præclarum aliquid ac generosum de seipso præstiturum. Sed quando grandiosem natu philosophantem animadverto, neque dum studia ejusmodi deserentem: verberibus jam hunc virum, Socrates, indigere censeo. Quippe quod, quemadmodum modò dicebam, huic accidat homini ut etiam si ingenuæ indolis sit, tamen servilis evadat, fugit enim mediam civitatem, forensesque consuetudines, in quibus poëta inquit viros fieri præstantissimos, absconditque sese cum tribus vel quatuor pueris, & in angulis susurrando vitam ducit, nihil umquam liberale aut magnificum prolaturus. Itaque idem mihi erga te quod & Zetho erga Amphionem apud Euripidem, cujus modò mentionem feci, accidit. talia enim nunc mihi quædam adversus te dicere venit in mentem, qualia adversus fratrem ille dicit. Profectò ea Socrates negligis, quæ curæ esse tibi conveniebat, atque

INTERPRÆTATIO.

adè generosæ mentis præstantiam specie quadam puerili conformas, utpote qui nec in judicijs consultationibusque, si usus poscat, verba rectè facere, neque conveniens quicquam probabileque eligere, nec aliis promptè consulere possis. Quare, amice Socrates, ne mihi succenseas. Benevolentia enim erga te mea ad hæc preferenda nunc me adducit. Nonne turpe ducis sic comparatum te esse, quemadmodum arbitror, & te & alios omnes qui philosophiam diutius persequuntur? Nempe si te nunc quis, aut alium è cœtu vestro quempiam comprehendat; inque carcerem trahat, atque te injuriam, quamvis nullam inferas, inferre tamen accuset: certè quid ageres, non haberes, sed vacillares oscitareque, defensionis tuæ prorsus ignarus. proinde adductus in judicium, vel ab ignavo abjectoque accusatore ultimo supplicio, si modo illi placeret, afficereris. Jam verò quomodo id ad sapientiam spectat, ô Socrates: si qua ars ingenuæ mentis nacta virum, reddit deteriolem; adè ut nec ipse sibi opem ferre valeat: nec ex gravissimis periculis se, aut alium quemquam servare, sed inimicorum raptorumque exponat injurijs inglorium in civitate degentem? jam verò ejusmodi virum, & si dicto sit agrestius, licet super genam impunè pulsare. Quamobrem, bone vir, me audi, ac jam in vanis versari argutijs desine: decora rerum gerendarum exerce officia, atque ea ex quibus sapere videaris: ista verò arguta, sive deliramenta appellari oportet, sive nugæ, unde vacuæ habitandæ tibi domus sunt, alijs relinque. denique imitare non eos qui hæc exigua captant; sed eos quibus victus & gloria, & alia bona adsunt complurima.

CAP. 24. εἰς πρῶτον, &c.

In quartam & in quintam,

GRAEC. DICTIONUM

Quae in libro undecimo.

CAP. I. *ιτιλοι.* Vituli.

καὶ ἀντίφρασι. Per contrariam dictionem.

CAP. 4. *πὸ ἡ ἀξίωμα,* &c.

Auctoritas verò, etsi malè dicas, tua

Perfuadebit: nam ab inhonoratis proficiscens oratio,

Et ab honoratis, eadem haudquaquam tantumdem valet.

ἀντὶ ἀδοξίαν. Pro inhonoratis.

ἀντὶ δοξίαν. Pro honoratis.

ἀδοξῆσι. Inhonorati sunt.

ἐνδοξῆσι. Honorati sunt.

CAP. 5. *σχεπηγι.* Commentantes.

ἔμαλλον, &c. Haud magis sic se hoc quàm illo habet modo, aut quàm neutro.

πυρρωναίων τρώπων. Pyrrhonorum modorum.

σχεπηγι, *ἐφευκῆσι,* *ἀπορηγι.* Commentantes, hæsitantes, ambigentes.

τῶν πρὸς π. Eorum quæ ad aliquid.

CAP. 15. *ἀφαιγωγὰς.* Deductiones & derivationes.

διεπέλωσ. Ingeniose & apte.

CAP. 16. *πεὶ πολυπραγμοσύνης.* De curiositate.

πολυφιλίαν. Multorum amicitiam.

πολυτροπίαν. Multiplices ac varios mores.

πολυσαρκίαν. Corpulentiam.

πολυπραγμοσύνη. Curiositatem.

Quae in libro duodecimo.

CAP. I. *οὐκ ἄρα σίγη πατήρ,* &c.

Non eques ipse pater fuerat tibi mehercule Peleus.

Non Thetis est genitrix, glaucum te protulit æquor,

Æeris & rupes, ita mens tibi dura feroxque est.

CAP.

INTERPRETATIO.

CAP. 5. ἀμαθέστερον πῶς εἶπὲ, ἢ σαφέστερον λέγε. In-
doctius rudiusque quodammodo loquere, & apertius ac
clarius fare.

τὰ πρῶτα ἢ φύσιν. Quæ prima sunt secundum natu-
ram.

ἀναλγησία Indolentia.

ἀπάθεια. Animus nihil patiens.

CAP. 9. καίκιον εἶναι τὸ ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι.

Pejus esse injuriam facere, quam pati.

CAP. 11. πρὸς ταῦτα κρύπτει, &c.

Nihil occulta, quando cuncta tuens,

Et cuncta audiens, omnia revelabit dies.

Quæ in libro tertio decimo.

CAP. 1. ἀνθ' ἐνός, &c. Pro uno subjecto.

μὴ ἢ ἐπερ μοῖραν, &c. Néve obstante domum fato
penetrabis averni.

κεῖσε φάνε. De corona.

ὁ μὲν τοῖς γονόσι, &c. Nam qui parentibus tantum
se natum putat, fatalem atque spontis suæ mortem ex-
spectat. Qui verò etiam patriæ ob id, ne in servitutem
reductam illam videat, occumbere præoptabit.

τὴν πεπρωμένην ἢ τὴν αὐτόματον θάνατον.

Fatalem & spontis suæ mortem.

αὐτόματι θάνατι. Spontanea mors.

CAP. 5. ἡδίων ὁ Λέσβιος. Suavius Lesbium.

CAP. 6. περισφάσις. Accentus.

CAP. 7. ἡ ἵδη λέαινα, &c. Quum autem anima-
lium acerrimum sit leæna & audacissimum, semel omni-
no in vita & unum parit. Enitendo enim, cum foetu
pariter matricem projicit.

Ἰσχυρὸν. Promiscuum.

εἰς ἑκὼς ὡς τίς. &c.

GRAEC. DICTIONUM.

Utque leo in silva stabat, sua pignora circum;
Cui manus occurset catulos nemo inter agenti
Venatrix accincta virum.

πικνά μάλα, &c.

Crebra gemens nimium, tamquam leo viribus ingens
Faucibus, absenti venator si catulum audax
Abripuit, denso in saltu.

λέων δ' ὅπ μὲν, &c. Leonem aversum coire, urinamque retro reddere, dictum jam est. Coit, & parit, non omni tempore: singulis tamen annis vere parit, & magna ex parte geminos. Sed quum plurimos, sex catulos, nonnumquam etiam unum. Quod de leæna fertur, vulvam cum partu emittere, delira fabula est, facta ex ea causa, quod rarum genus hoc animalis est: nec rationem, cur ita esset, comperire auctor ille fabulæ poterat. Rarum hoc enim est, nec multis nascitur locis, sed Europæ totius ea parte solùm, quæ inter Acheloum amnem & Nessum est. Parit leæna quoque adeo parvos ut vix post secundum mensem incipiant ingredi. Leones terræ Syriæ quinque, post verò subinde pauciores, deinde steriles degunt. Caret leæna juba, maris hæc propria est. Dentés eos tantummodò mutat leo, qui canini vocantur, quatuor: duos superius, totidem inferius, idque sexto mense ætatis fit.

CAP. 9. *πανδέκτα*. Promiscua & omnimoda contingentes.

ὄνκ' ἄπο τ' ὄν. Non à suis.

ὑδν. Pluere.

CAP. 10. *ἐτύμφ.* Veriloquio.

CAP. 11. *βιωφελῆ.* Vitæ utilitatibus conducentia.

πέμματα. Placentis.

πέψ. Concoctione.

τραγήματα. Panes secundæ mensæ.

CAP. 17. *παροιμιάδης.* Proverbio tritus.

πικνά μελαζύ πέψ, &c.

INTERPRETATIO.

Multa cadunt inter calicem supremaque labra.

CAP. 18. σοφοὶ τύραννοι ἢ σοφῶν ξυμβόλια.

Sapientes tyranni sunt congressu sapientum.

αἴας ὁ λοκρός. Ajax Locrensis.

γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ.

Senex senem ego te ipsum erudiero.

φιλοκτήτης. Philocteta.

ἐν τῷ πυρφόρῳ προμήθῃ. In ignigero Prometheo.

σιγῶν θ' ἔπρ' δεῖ &c. Tacentem ubi opus est, & oportuna loquentem

σιγῶν θ' ὄπρ' &c. Silere ubi opus est, & tuto loqui.

CAP. 20. εὐφωνία. Vocalitas.

αἴεσι βαθέϊαν. Caliginem, & nebulam profundam.

χρλοῖς τε ψηροῖς τε. Graculosque, sturnosque.

ψηρῶν τε. Sturnorum.

ἢ δ' ὡς τε φάρων, &c. Horum, ut de sturnis it nubes, graculifve.

CAP. 22. κρηπίδας. Crepidulas.

νηρείδας. Nereidas.

σνιαμαχία. Umbratilis pugna.

κελομαχία. Arietum pugna.

CAP. 24. δις ταυτὸν, &c.

Bis idem nobis dixit sapiens Æschylus.

Venio enim ad terram, inquit, & accedo postliminiò :

Ast venio idem est, quod accedo postliminiò.

Ita per Jovem, atque si quis vicino dixerit,

Accommoda tu mastram, vel si libet, arcam panariam.

μάκτρα ἢ κάρδοπ' θ'. Mastra & arca panaria.

ἀπομνημονεύειν. Commemorare.

ἔπειθ' ἂν ἐν βελίων, &c.

Hectora de jaculis, de pulvere Juppiter, & de

Cædevirum abduxit, de sanguine, deque tumultu.

ὀρμῆναι τε, μάχαι τε, φόνοι τ', &c.

Prælia, conflictus, cædes, hominumque necatus.

μηκέτι παῖδες, &c.

GRAEC. DICTIONUM

Neu dulces pueri pugnate, aut cernite ferro.

μνηστῆρες δ' ἄεθ', &c.

Telemachoque Proci lethum fatumque parabant.

Γάνατον ἢ μύρον. Lethum & fatum.

βάσι' ἴδι' ἐλε' ὄνειρε. καὶ, βάσι' ἴθ' ἔλε' ταχέϊα. Vade i
somnia perniciosum : & alibi, Vade, & perge Iri ci-
tata,

ἐκ παραπλήγῃς. Ex geminatione.

CAP. 25. προσωδίαν. Voculationem.

CAP. 26. γλαύκῃ ἢ, &c.

Glauco, Nerei que, atque maris genio Melicertæ.

νεώτερον ἢ. Audacior & juvenilior.

ταῦρον δ' Ἀλφείῳ, ταῦρον, &c.

Taurum autem Alpheo, Neptuno tum quoque tau-
rum.

CAP. 28. ἐμφατικώτερον. Expressius.

πὺν δπὶ τῇ φακῇ μύρον. In lente unguentum.

CAP. 29. προσωπὴν Personam.

Quæ in libro quarto decimo.

CAP. 1. παχυμερέτερον. Crassius, & pinguiori Mi-
nerva.

λογικὰ ζῶα. Rationalia animalia.

νεύρατα. Nervis moventia.

CAP. 3. παιδείας δ' ὄν, &c. Institutionem autem
minimè rectè attigisse.

CAP. 4. εὖ καλῶ, ἢ ἡδονῆς. De honesto, & volu-
ptate.

Παρθένῳ ἢ εἶναι, &c. Dicitur virgo esse, indicio eam
esse incorruptam, improbis numquam concedere, non
orationem suavem, non precationem, non adulationem,
non denique quicquam aliud pati. Quas ob res
meritò tristis etiam ac contracta fronte pingitur, vultu
gravi, aspectu contento & torvo, ut injustis terrorem in-
cutiat

INTERPRETATIO.

cutiat, iustis fiduciam præbeat: quando hujuscemodi facies iustis grata, iniustis molesta est.

CAP. 6. σειρῆνες. Sirenes.

Εὐρύκλεια Euryclia.

ἐν τῇ ἔσω θαλάσῃ. In interiore mari.

ἡ Αἰστάρχων. Juxta Aristarchum.

ἐν τῇ ἔξω ἡ Κρατίτῃ. In exteriori juxta Cratetem.

ἰσοψηφοί. Pares.

συνεχῆς. Continua series.

ἡμαθία. Emathia.

ἁμονία. Harmonia.

ποσειδώνειον Posidonium.

ὄναο σα. Bene sit tibi.

ταύτης τὴ πολυμάθιας. Hujus multivagæ disciplinæ gratia.

ὅτι ποι ἐν μεγάροις, &c.

AEidibus in nostris quæ recta aut prava geruntur.

Quæ in libro quinto decimo;

CAP. 3. αὐ ἔρυσαν μὴ πρῶτα, &c.

Prima supinarunt, necuere, & exuta dedere

Pellibus.

CAP. 7. ἀνδραγαθῶντων, &c. Fortiter ac viriliter agentibus vobis, atque succedentibus, suscipientibusque stationem meam.

CAP. 10. περὶ ψυχῆς. De anima.

CAP. 14. εἰσεπαράξατό με ἄργυρον. Exegit à me argentum.

CAP. 19. περὶ ἐδεσμάτων. De eduliis.

CAP. 20. ἐν ταῖς προτέραις θεσμοφοραζήσαις.

In prioribus thesmophoriazulis.

νῦν ἐν ἀπύσασι παραίνω, &c.

Omnes igitur nunc admoneo, & dico

Virum hunc cunctis ulcisci multis de causis.

Agre

GRAEC. DICTIONUM

Agrestia etenim quaedam, matronæ, agit, ut qui
In agrestibus enutritus oleribus sit.

ὁ ἢ Ἀναξαγόρας τριόφικος ἄρχαίος, &c.

At Anaxagoræ alumnus veteris ille,
Durus quidem ad salutandum videtur,
Et ridendi osor, & joculari ne ad vinum quidem
Consuetus. verum quicquid scripserit, id
A melle & Sirenibus profluit.

Ἔποτε σὺν μνήμα Διελπίδης ὄλετο πῦρ.

Nulla ætate tua Euripides monumenta peribunt.

CAP. 25. ἀνανεῖται. Renovatur.

CAP. 26. λόγος ἐν ᾧ, &c. Oratio, in qua positis
quibusdam, aliud quid à positis necessario consequitur
per ea quæ posita sunt.

CAP. 28. τῆ ἀνδρόλιωνος, ἢ τῆ Τιμοκράτους.

In Androtionem, & in Timocratem.

CAP. 31. πολιορκητής. Urbium expugnator.

Quæ in libro sexto decimo.

CAP. ἐνθυμημάλιον. Commentatiunculam.

ἢ πεινάξης καλόν, &c. Si cum labore honesti quip-
piam egeris, labor abit, honestum manet. Si cum volu-
ptate turpe feceris quippiam; quod suave est, abit, quod
turpe est manet.

CAP. 3. διαρέσεων. Divisionum.

ἐλογίζεσθαι οὐδ', &c. Cogitabamus itaque propter
nimiam ventris compressionem summam esse inediam:
nam & ii qui sponte abstinent cibo, primis temporibus
fame afficiuntur, post autem minus.

εἰθισμένοι δ' εἰσι, &c. Scythæ etiam consueverunt,
si quando cuiuspiam rei causa inediam ferre coguntur,
lterioribus fasciis ventrem cohibere, quasi ita fames mi-
nus eos infestet. Ventre autem fere pleno, quia nulla
in eo sit inanitas, fit ne esuriant. Dum autem venter
compressus admodum est, caret inanitate.

INTERPRETATIO.

ἄπρον ἢ Ἐ, &c. Dubium est indigenſque conſiderationis, tum in hoc, tum in cæteris famelicis, quare in frigoribus magis huiſcemodi caſus accidat, quàm ſerenis temporibus.

CAP. 7. ἕδετέρως. Neutrø ſcilicet.

CAP. 8. εἰσγωγάς. Introductiones.

πρὸ ἀξιωμαίων. Pronuntiatorum.

ἀξίωμα. Pronunciatum.

λεκτὸν αὐτὸ πτελές, &c. Dictum per ſe perfectum declaratum quantum ex ſemetipſo.

ἀξίωμα. Propoſitum.

συνημιθέον ἀξίωμα. Connexum pronunciatum.

συμπεπλεγμένον. Copulatum.

πρὸς διεζωγμένον. Vitioſe diſiunctum.

CAP. 9. ἀδιαφορεῖν. Indifferens eſſe.

CAP. 12. ἄπο ἔρρειν. A pereundo.

ἔρρε κακὴ γλιωή. Percas mala pupilla oculi.

ἔρρε ἐν γήρῃ θάσσον ἐλέγχεσε ζωνίων.

Ocius AEolia viventum peſſime cedas.

βάσκανον. Invidum.

βασικαίνην. Invidere.

ἄπο ἔ φαίνεσθαι, &c. Ab apparendo ad id, quod melius ac benignius eſt.

CAP. 18. ὀπτική. Perſpectiva.

κανονική. Regularis.

ῥυθμός. Modus, numerus.

μέλιθ. Modulatio, cantus.

κανονικῆς. Regularis.

μελετική. Dimenſiva.

Quæ in libro ſeptimo decimo.

CAP. 2. ὀλοικον. Solcæciſmi vitium.

θεῖναι εἰς μέσον. Ponere in medium.

ἐφόδιον. Viaticum.

GRAEC. DICTIONUM

ἱερῶν ἱερῶν. Templorum sacra.
 CAP. 3. καὶ δὴ δέρε, &c. Atque aded navium ligna
 putrefacta sunt, & rudentes fatiscunt.

αγρῶν. Ex agris fatos.

CAP. 4. κηφισίδος ὄν, &c.

Cephisius genere ex Diopete patre,

Quinque & centum quum scripisset fabulas,

Fato est defunctus, annos duos natus & quinquaginta.

τεχνητοί. Artificiales.

ἀμφισητημένον, &c. Dubium pro confesso & certo.

CAP. 8. μὴ γελάτε, &c. Ne ridete, inest oleum: verum vos nescitis qualis matutino diluculo hodie rigor fuerit, itaque gelu concretum est.

αἶθωπα οἶνον. Calidum vinum.

CAP. 9. συντάλη. Lorum quo epistola involuntur.

CAP. 10. τῶς ἐρῶγονται, &c. Cujus ex penetralibus eructantur inaccessi ignis purissimi fontes, fluviique ignis interdium effundunt vorticem fumi ardentem: sed noctu rutila flamma volutata, saxa in profundam desert maris planitiem cum vehementi strepitu. Illud autem Vulcani reptile gurgites valde horrendos ejectat, prodigium quidem admirabile aspectu, miranda verò res & iis qui audiunt ab illis qui transierunt.

ρόον καπνῶ αἶθωπα. Fluxum fumi calidum.

κρηνές. Fluenta.

ἀκέρως. Improperie.

τραχεία. Dura.

CAP. 11. τέλη πνέμονας οἶνω, τὸ γὰρ ἄστρον φετέλλεται.
 Madefacito pulmonem vino, astrum enim exortitur.

ἡ κάτω κελία. Inferior venter, & alvus.

INTERPRETATIO.

τραχεία ἄρτηρία. Aspera arteria.

ἄπλωσις. Apposita lingua.

τὴν τραχείαν ἄρτηρίαν. Asperam arteriam.

CAP. 12. αἴθλοε μητεγή, &c.

Ipsa dies quandoque parens, quandoque noverca est.

μία μητεγά, &c. Una noverca, duæ matres.

CAP. 19. ἀνὸς ἔπράττειν, &c. Sine ulla actione ad dicendum parati.

ἄνθρωπε πᾶ βάλλεις, &c. Homo ubi jam mittis, considera nunquid purgatum vas sit. Nam si ad inanem opinionem ea invergas, prorsum interierint. Sin putrescant, in urinam aut acetum vertuntur, aut si quid iis ipsis est deterius.

κυνικώτερον. Magis cynicum.

ἀνέχεσ ἢ ἀπέχεσ. Sustine, & abstine.

CAP. 20. πᾶσαι γὰρ πράξεις, &c. Omnis enim actio sic sese habet. Nam ipsa quantum in semetipsa agitur, neque honesta, neque turpis est: quemadmodum sunt quæ nunc nos ipsi facimus, aut bibere, aut loqui, aut disputare. Non enim est horum honestum per seipsum quicquam, sed in actione, ut quidem est actum, ejusmodi evenit. Nam honestè gestum, & rectè, honestum fit, contrà verò turpe. Eodem pacto & amare ipsum, & amor, non omnis quidem honestus est, neque commendatione dignus: verum is, qui amare honeste nos adhortatur.

ἐπιθύμημα. Commentum.

ὀδὴ πείρεργον. Obiter, extra itineris propositum, quasi ex diverticulo.

CAP. 21. ἀπαιδᾶτος. Ineruditus.

ὁμοχρονισμός. Congruentia tempora.

ἀνὴρ ὁ φύγων, &c. Vir fugiens & denuò pugnabit.

ἀνδρωνίτην, γυναικωνίτην. Habitationem virorum, habitationem mulierum.

GRAEC. DICTIONUM

Qua in libro octavo decimo.

CAP. 2. κοινὰς τὰς γυναῖκας. Communes mulieres.

νήπιος ἔδ' ἴσκειν, &c.

Ignorant stolidi quàm toto sit medium plus.

Ac quanta utilitas in malva atque asphodelo sit.

CAP. 4. μοχθηρὸς & φορτικὸς. Improbos atque graves.

CAP. 5. ἀναγνώσιον. LECTorem.

CAP. 6. σοφιστεία. Inani sapientia.

CAP. 7. θηριώδεις. Furere & insanire.

μελαγχολία. Atra bilis.

ἀλλὰ εἶναι χεδόν τι, &c. Et affectionem fere hanc heroticam esse.

μήτε καιροῦ, &c. Neque temporis, neque modi.

CAP. 8. ὁμοιοτέλευτα, ἢ ὁμοιόπλωτα. Similiter finientia, & aequaliter desinentia, & comparia, & similiter cadentia.

ἀπειρόκαλοι. Inepti.

CAP. 9. ἀνδρεῖ μοι, &c. Dic mihi Musa virum.

ἔσπετε νῦν μοι μῦθον. Pandite nunc Musæ mihi.

δοτὸ τῷ ἑπεῖθαι ἢ εἰπεῖν. Ab eo quod est sequi, & dicere.

CAP. 10. εἰάν τις αὐτῷ τὸ φλεβίον. Si attrectaris venam ejus.

ἀσχεῖον. Vas, & conceptaculum.

σφυσμός. Pulsus.

σφυσμός, ἐστίν, &c. Pulsus, est disparatio & contractio indivisibilis arteriæ & cordis.

INTERPRETATIO:

Quæ in libro nono decimo.

CAP. I. *Ἀγλέξεων.* Disputationum.

συγκαταθέσις. Assensiones.

πᾶς ποιότητος φαντασίας. Ejusmodi imaginationes.

ὃ συγκαταπέθειται, &c. Non consentit, neque confiscit.

καὶ προσεπιδοξάζει. Et confirmat sententia sua.

ὃ συγκαταπέθειται. Non approbat.

CAP. 2. *αἰσθήσεως.* Sensus.

ἀκολάστους. Libidinosos, & intemperantes.

ἀκρατεῖς. Incontinentes.

ἀκατάστατοι. Incastigatos.

Ἀφ' οἷοι κτ', &c. Cur incontinentes eos appellare solemus, qui voluptate contrectandi aut gustandi exsuperantur? Nam qui immodicè re utuntur venerea, & qui luxu delectantur ciborum, incontinentes vocamus. Ciborum tamen non eadem ratio est, sed partim linguam, partim gulam, sua movent suavitatem. Unde Philoxenus gruis collum à diis immortalibus sibi dari optabat. At verò qui in videndo audiendove modum excedunt, non eodem vocabulo significamus? an quoniam voluptates sensibus hisce accommodatas, communes cum cæteris animantibus habemus? Ergo ut communes inhonestissimæ sunt, ideo etiam maxime vel solè vituperandæ. Itaque hominem iis deditum reprehendimus, & incontinentem intemperantemque appellamus, quod victus à teterrimo voluptatum genere ducitur. Sed quum sentiendi genera quinque sint, cætera animalia duobus tantum quæ modò dixi, voluptatem sibi acquirunt, cæteris vel nihil omnino delectantur, vel per accidens ita afficiuntur.

INTERPRETATIO.

Quantum vales maximè.

Inque eo neque astra,

Neque plaultra facias.

Nam quid cum Pleiadibus,

Quid cum Boote mihi?

Vites fabrica quæso intus,

Et racemos pariter,

Aureosque pulchrè calcantis

Comites Lyæi,

Amoremque excude simul.

ἀναφροδίσιας. Invenustatis.

CAP. 11. *τὴν ψυχὴν ἀγάθωνα φιλῶν, &c.*

Suavia dans Agathon animam ipsa in labra tenebam.

AEgra etenim properans tanquam abitura fuit:

οὐκ ἄμυσθ. Non inelegans.

CAP. 12. *ἀπάθειαν.* Tranquillitatem.

πάθη. Passiones.

CAP. 13. *ἀιλαίης.* Minimè plorans.

Quæ in libro vicefimo:

οἱ πατέρες, &c. Liberi patris artifices.

περὶ ἐλήματ' ἐκκύκλια. Quæstiones circulares.

Δὲ τί οἱ Διονυσιασθῆ, &c. Cur genus id hominum, quod Dionysiacos technitas, id est, artifices bacchanales appellamus, improbis esse moribus magna ex parte consueverunt? An quia minimè sese studio sapientiæ dedunt? eo scilicet, quòd in artibus necessariis magnam partem ætatis suæ consumunt, vitam plurimum traducunt incontinenter, partim etiam tum inopia, quod quidem utrumque vitia & gignit & auget.

CAP. 5. *ἐξωπεμα.* Extraria vel extrinseca.

ἐκπρομαληκός. Auscultatoria.

GRAEC. DICTIONUM INTERPRET.

ἀκροαματικῶν. Auscultatoriam.

ἐξωπεμαίς. Extrarias.

δελρινὸν ἀέλιον. Pomeridianam ambulationem.

ἐωθινόν. Dilucularia.

ἐξωπεμαί. Extrarii.

ἀκροαματικῶν. Auscultatorii.

ἀκροαματικῶν. Auscultatorias.

ἀκροαματικῶν. Auscultatorios.

CAP. 5. Ἐπιμελέμεν. Habeo curam vestrâ , &
consulo rebus vestris.

ὑμῶν. Vestri.

CAP. 8. συμπάθειαν. Consensum.

F I N I S.

IN-